

УДК 336.764.25

Усатий Дмитро Геннадійович,
аспірант кафедри фінансових ринків
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
(03680, Україна, Київ, пр. Перемоги, 54/1)
E-mail: usatyy2006@ukr.net

РОЛЬ ХЕДЖУВАННЯ В СТРУКТУРІ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

АНОТАЦІЯ. У даній статті наведено теоретичні підходи до визначення поняття «ризик», представлені трактування різних авторів, проведено їх узагальнення та запропоновано авторську дефініцію економічного ризику, за якою економічні ризики — це імовірні якісні та кількісні деформації моделей розвитку економічних відносин, які можуть мати як позитивні, так і негативні наслідки і які є основою для прийняття управлінських рішень. Також у статті обґрунтовано поняття хеджування та проведено дослідження впливу специфічних рис корпоративної форми господарювання на процес управління економічними ризиками. Автор виділяє та досліджує підходи до управління економічними ризиками в аграрному бізнесі. У дослідженні наголошується, що підвищення результативності управління ризиками на функціональному рівні досягатиметься за рахунок ефекту від побудови відповідної системи ризик-менеджменту, впровадження інструментарію ризик-менеджменту, створення групи ризик-менеджменту та розподілу відповідальності органів правління корпорації за прийняття рішень стосовно економічних ризиків.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ризик, невизначеність, хеджування, управління, агробізнес.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. В умовах поступового переходу аграрного сектору України до ринкових стандартів функціонування все більшу зацікавленість викликає імплементація зарубіжного досвіду та пошук максимально адаптованих до вітчизняних умов методів мінімізації ризиків аграрного виробництва. Під впливом даних рушійних факторів провідними науковцями в галузі ризик-менеджменту та фінансів розглядаються проблеми хеджування ризиків сільськогосподарських підприємств за допомогою похідних фінансових інструментів. З огляду на різноманітність прояву економічних ризиків в аграрній сфері

гострою є необхідність ідентифікації, оцінки і створення ефективної концепції управління економічними ризиками суб'єктів аграрного бізнесу, серед яких особливу увагу привертають підприємства корпоративного типу. Актуальність даної теми також зумовлена тим, що не зважаючи на певні позитивні зрушення в законодавчому аспекті розвитку хеджування в Україні, існує нагальна потреба практичного впровадження цих концепцій задля прискорення розвитку вітчизняної агропромислової галузі та забезпечення продовольчої безпеки держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед дослідників-теоретиків ризику слід виділити таких учених, як: В. В. Вітлінський, О. В. Лактіонова, І. Л. Литвинчук, Т. О. Обревко, К. А. Перейбийносюк, Д. В. Резніченко, Л. І. Чернобай та ін. У розвиток прикладних концепцій ризику зробили значний внесок Дж. Бароне-Адезі, Т. Боллерслев, К. Гіаннопоулос, М. В. Грачова, Г. Гуптон, Р. Енгль, П. Зангарі, В. Е. Кузнєцов, М. А. Рогов. Проте, незважаючи на важливість наукових результатів проведених досліджень, питання управління економічними процесами в корпоративному секторі, зокрема проблеми управління економічними ризиками корпоративних підприємств аграрної сфери, до цього часу залишаються недостатньо вивченими.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується стаття. Завдяки тому, що український аграрний бізнес усе тісніше співпрацює з іноземними партнерами та переймає закордонний досвід в управлінні ризиками сільськогосподарського виробництва, перед науковцями виникає ряд проблем, що раніше не були розглянуті, а саме: проблема ідентифікації, оцінювання і управління ризиками АПК, проблема побудови системи ризик-менеджменту на інституційному рівні за рахунок законодавчих та економічних реформ, проблема розширеного використання механізмів хеджування, як одного з базових елементів ризик-менеджменту в аграрній сфері.

Формулювання мети і завдання дослідження. Метою являється дослідження процесу хеджування в структурі ризик-менеджменту аграрної галузі України. Об'єктом дослідження у межах даної статті виступають процеси управління ризиками підприємств в умовах невизначеності агробізнесу. Предметом дослідження є основні тенденції і фактори, що впливають на процес хеджування в структурі ризик-менеджменту аграрної галузі України.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Протягом останніх років в українському аграрному бізнесі спостерігається об'єднання підприємств з різними формами корпоративних відносин, які відрізняються метою утворення та складом учасників. До переваг корпоративної форми господарювання слід віднести широкі можливості розширення та переливання капіталу, необмежений потенціал внутрішнього контролю, посилення мотиваційних процесів, обмеження ризиків втрат у межах вкладів. Аграрний і корпоративний сектор України знаходяться під впливом численних ризиків, оскільки бізнесу країни властива орієнтація на застарілу парадигму ризик-менеджменту — реагуючий підхід (робота із ризиками, які вже стали проблемами), тоді як провідні європейські і американські компанії давно перейшли на новий рівень розуміння логіки управління ризиком — профілактичний підхід до задач ризик-менеджменту (робота з ризиками, які ще не перетворилися у проблеми).

Різноманітність напрямів дослідження ризику пояснюється багатоаспектністю цього явища. Максимально розкриває зміст ризику інтегральний підхід, який трактує даний феномен як можливі деформації суспільної системи (функціональні, структурно-компонентні, структурно-територіальні, інституційні, соціальні, економічні, фінансові, управлінські тощо) порівняно з очікуваними (згідно з програмою, нормативним еталоном, бажаною моделлю чи стратегією соціально-економічного розвитку).

У рамках наведеного концептуального підходу запропоновано авторську дефініцію економічного ризику, за якою економічні ризики — це імовірні якісні та кількісні деформації моделей розвитку економічних відносин, які можуть мати як позитивні, так і негативні наслідки і які є основою для прийняття управлінських рішень.

Досліджуючи різні точки зору науковців щодо трактування поняття «ризик» (табл. 1), можемо виділити кілька основних аспектів трактування сутності цього поняття: можливість відхилення відпередбачуваної мети; ймовірність (загроза) втрати ресурсів, недоотримання прибутків (доходів) або появи додаткових витрат; діяльність, пов'язана з подоланням невизначеності; стимул для отримання додаткового прибутку, специфічного підприємницького доходу.

Таблиця 1

ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ «РИЗИК» [1]

Аспект трактування	Зміст поняття	Автор (джерело)
Можливість відхилення від передбачуваної мети	Ризик у загальному випадку слід розглядати як можливість або загрозу відхилення результатів конкретних рішень або дій від очікуваних	С. М. Ілляшенко
	Під ризиком треба розуміти можливість настання певної ситуації, яка може виникнути у будь-якій діяльності і може відхилитись від поставленої мета (призвести до виникнення втрат або недоотримання прибутку) або залишитись незмінною	Ю. В. Сенейко
	Ризик — це економічне явище, що характеризує ступінь відхилення планових та фактичних показників діяльності підприємства, які могли бути спрогнозованими під час планування з певним рівнем ймовірності. Відхилення можуть бути як позитивними, так і негативними для виробничо-господарської діяльності машинобудівних підприємств	О. Р. Беднарська
Ймовірність (загроза) втрати ресурсів, недоотримання прибутків (доходів) або появи додаткових витрат	Категорію «ризик — можна визначити як небезпеку втрати ресурсів чи недоодержання доходів порівняно з варіантом, розрахованим на раціональне використання ресурсів	Л.І. Донець
	Ризик — ймовірність (загроза) втрати підприємством частини своїх ресурсів, недоотримання прибутків або появи додаткових витрат внаслідок певної виробничої та фінансової діяльності	П. Г. Грабовый
	Під ризиком розуміють прогнозовану векторну величину збитку, що може виникати внаслідок ухвалення рішень в умовах невизначеності та реалізації загрози	А.О. Кошель

Закінчення табл. 1

Аспект трактування	Зміст поняття	Автор (джерело)
Діяльність, пов'язана з подоланням невизначеності	Ризик — об'єктивно-суб'єктивна категорія, пов'язана з подоланням невизначеності, випадковості, конфліктності в ситуації неминучого вибору, що відображає ступінь досягнення суб'єктом очікуваного результату	В. В. Лук'янова
	Ризик — це невизначеність в отриманні доходу, який залежить від загального стану економіки, це спосіб дії у ситуації невизначеності	В. В. Христиановський
	Ризик — це насамперед дія в сподіванні на щасливий кінець за принципом «пощастить — не пощастить», яка передбачає розрахунок (точний або не точний) та залежить від умов прийняття рішення	І. В. Багрова, Т. С. Яровенко

На думку багатьох науковців, найповнішим і найпоширенішим є визначення поняття «ризик» В. В. Вітлінським: «Ризик — це економічна категорія, що відображає характерні особливості сприйняття зацікавленими суб'єктами економічних відносин, об'єктивно наявних невизначеності і конфліктності, іманентних процесам цілепокладання, управління, прийняття рішень, оцінювання, що обмежені можливими загрозами і невикористаними можливостями» [2, с. 123].

Слід відзначити, що останнім часом цінові ризики українських підприємств АПК значно виросли і стає надзвичайно актуальним питання про ефективне управління ними. У реформуванні аграрного сектора економіки України важливе значення має розвиток страхування сільськогосподарських ризиків. В умовах стрімкого зростання економічної ролі ринкових відносин, питання забезпечення фінансової стабільності суб'єкта господарської діяльності є дуже важливими. Інтерес до страхування викликаний перш за все тим, що в умовах обмеженості оборотних коштів у підприємств і підприємців ведеться по-

шук шляхів розширення можливостей для вирішення фінансових проблем.

Головною метою страхування в аграрному секторі економіки є стабілізація виробництва шляхом відшкодування втрат унаслідок несприятливих подій, настання яких не можна передбачити у часі та просторі. Страхування є оптимальним способом подолання сільськогосподарських ризиків від несприятливих природнокліматичних умов, яке забезпечує безперервність, збалансованість і стабільність розвитку аграрного ринку та одним із ефективних методів повернення збитків в аграрному секторі, оскільки страхові компанії заздалегідь формують необхідні резерви для майбутніх виплат, не вдаючись до зовнішніх і внутрішніх позик [3, с. 9]. Об'єктивна економічна необхідність використання страхування в сільському господарстві пояснюється недостатніми можливостями держави і ринку забезпечити широку маневреність фінансовими ресурсами господарюючих суб'єктів. Тому, варто відзначити, що хеджування — за своїм змістом дуже багатопланове поняття. Під хеджуванням розуміють діяльність, спрямовану на створення захисту від фінансових витрат у майбутньому.

У спеціальній літературі немає єдиної думки відносно суті хеджування, але можна виділити дві найвідоміших:

- хеджування — будь-які дії, спрямовані на обмеження ризиків;
- хеджуванням вважають проведення операцій з похідними фінансовими інструментами (контрактами, які укладаються з метою перерозподілу фінансових ризиків). Хеджування є найефективнішим методом мінімізації ризиків [4, с. 24].

У узагальненому виді його можна також визначити як сукупність дій і засобів, спрямованих на усунення ризиків або їх утримання на прийнятному рівні та отримання прибутку. Хеджування являє собою систему економічних відносин учасників фінансового ринку, які пов'язані зі зниженням кредитних та ціннових ризиків і досягаються за рахунок одночасності та протилежного спрямування торгових догод на строковому ринку і ринку реального товару. Згідно нормативної бази можна виділити наступні характерні особливості хеджування: здійснення розрахунків відбувається в майбутньому періоді; вартість такого похідного фінансового інструменту трансформується внаслідок змін процентної ставки, курсу цінних паперів, валютного курсу,

індексу цін, кредитного рейтингу або інших змінних, що є базисними; вказаний інструмент не вимагає початкових інвестицій [5, с. 18].

Інструментом хеджування є інструменти строкового ринку (деривативи) — форвардні контракти, опціони та ф'ючерсні контракти.

Деривативи — це стандартний документ, що засвідчує право придбати або продати базовий актив на визначених ним умовах у майбутньому. У міжнародній практиці строкового ринку деривативами є форвардні контракти, ф'ючерсні контракти та опціони, що і покладено в основу законодавчого регулювання випуску та обігу деривативів у нашій країні [6].

Особливу увагу необхідно приділити способам хеджування. Спосіб хеджування встановлює певні бухгалтерські процедури, що у свою чергу, має принципово важливе значення в бухгалтерському обліку [7]. Стосунки хеджування діляться на три види: хеджування справедливої вартості; хеджування грошових потоків; хеджування чистих інвестицій в зарубіжну компанію [3, с. 10]. Такий розподіл використовується в бухгалтерському обліку в процедурах визнання. У разі хеджування справедливої вартості хеджується ризик визнаного активу або визнаного зобов'язання (зміни в справедливій вартості цінних паперів в іноземній валюті з фіксованими ставками в результаті змін ринкових процентних ставок).

Так, для сучасного вітчизняного аграрного бізнесу є актуальним питання про створення власних, адекватних до сучасних українських умов систем управління економічними ризиками (з урахуванням специфіки діяльності підприємств), оскільки розроблені в інших країнах інструменти ризик-менеджменту розраховані на іншу корпоративну культуру, кон'юнктуру ринку, особливості законодавства (рис. 1).

На основі аналізу існуючих стратегій, методів і прийомів, з метою досягнення оптимального співвідношення прибутку і ризику суб'єктів господарювання, а також для зменшення можливих негативних наслідків щодо результатів діяльності підприємств при ухваленні помилкових з різних причин рішень у дослідженні обґрунтовано особливості здійснення ризик-менеджменту в корпоративному підприємстві аграрної сфери, що схематично представлено на рис. 2.

Рис. 1. Вплив специфічних рис корпоративної форми господарювання на процес управління економічними ризиками [5, с. 8]

Так, керування ризиком повинне відбутися до того, як відбудеться подія ризику. Керівники повинні реагувати на ризики, які мають наслідки (ймовірність і вплив), що є неприйнятними. Таке реагування вимагає плану дій для забезпечення мінімізації впливу даного ризику.

Слід відзначити, що можливе реагування на події ризику, які мають потенційно негативний вплив на господарство є такими:

- Уникнення ризику: при неприйнятному ризику є можливість вживати заходів для уникнення ризику. Наприклад, керівник господарства може не орендувати більше землі, якщо здатність обслуговувати додаткові витрати є слабкою і купівля може загрожувати фінансовій діяльності чи економічному існуванню господарства.

- Передача ризику: деякі неприйнятні ризики можна перенести цілком чи частково на інших. Наприклад, ферма може застрахувати зернові для захисту від можливих низьких врожаїв.

Рис. 2. Підходи до управління економічними ризиками в аграрному бізнесі [5, с. 9]

- **Зменшення ризику:** в ситуаціях, коли неможливо уникнути чи запобігти ризикові, є можливість спробувати зменшити його вплив. Наприклад, господарство може урізноманітнити кількість зернових для посіву, так щоб наслідки низьких цін на один вид зернових зменшилися..
- **Прийняття ризику:** певні ризики можна прийняти за рахунок бізнесу. Наприклад, можна прийняти ризик, що оплата не буде проведена швидко, коли продаватиметься продукція.

- **Використання:** ризики можна реалізовувати шляхом прийняття відповідних заходів для використання ризику з користю для господарства.

- Поділ: ризики–можливостей можна реалізувати шляхом пошуку партнера для допомоги в управлінні і таким чином збільшення потенціалу використання позитивних переваг.

- Ігнорування: керівник не готовий діяти з метою реалізації можливості використання ризику і не приймає ніяких дій [7, с. 214].

Первинною перевагою керування ризиком для керівника буде знання того, наскільки піддається ризику їхнє виробництво. Шляхом розвитку і введення низки стратегій для керування ризиком, з яким вони стикаються, керівники зможуть досягнути своїх цілей і уникнути пасток і несподіванок на цьому шляху. Управління ризиком дозволяє бізнесу досягати цілей і прибутковості, а також перешкоджає втраті ресурсів [8].

Отже, процес керування ризиком дозволяє керівникам господарств ефективніше здійснювати управління в бізнес-середовищах, які наповнені ризиками і забезпечує більші можливості для: ідентифікації і оцінки ризиків і встановити прийнятні рівні ризику відповідно до поставлених цілей; ідентифікувати і обрати найбільш прийнятний для господарства метод реагування на ризик; визначити потенційні події ризику, оцінити ризики і встановити реагування на ризики, тим самим зменшити присутність непередбачуваних обставин, які можуть призвести до втрати коштів; розуміння того, що певні події ризику пов'язані не тільки з негативним впливом на діяльність господарства, але їх можна використати як додаткові можливості.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Таким чином, у статті доведено наявність проблем в ідентифікації, оцінюванні та управлінні економічними ризиками підприємств аграрної сфери, серед яких безсистемний характер управління на рівні держави (спрямованість урядових програм переважно на подолання негативного впливу адміністративних і виробничих ризиків та ігнорування заходів щодо нейтралізації інших видів економічних ризиків), а також відсутність свідомого сприйняття проблем ризику і стратегії ризик-менеджменту на рівні суб'єктів господарювання (неузгодженість дій органів правління та використання стандартного набору інструментів управління ризиками). Також у проведеному дослідженні обґрунтовано, що вирішення наукової проблеми управління економічними ризиками підприємств аграрної сфери в ситуації невизначеності досягається шляхом визначення інституційних умов здійснення ризик-менедж-

менту поряд з розробкою алгоритму прямого впливу підприємства на ризики. Удосконалення ризик-менеджменту на інституційному рівні відбуватиметься за рахунок законодавчих змін і комплексу реформ в аграрній сфері та корпоративному середовищі. Саме хеджування — це метод пом'якшення ризику, який полягає у визначенні об'єкта хеджування та підборі до нього адекватного інструменту хеджування. Хеджування полягає в компенсації збитків від об'єкта хеджування за рахунок прибутку від інструменту хеджування, які виникають за одних і тих самих умов чи подій. Підвищення результативності управління ризиками на функціональному рівні досягатиметься за рахунок ефекту від побудови відповідної системи ризик-менеджменту, впровадження інструментарію ризик-менеджменту, створення групи ризик-менеджменту та розподілу відповідальності органів правління корпорації за прийняття рішень стосовно економічних ризиків.

Подальші дослідження необхідно спрямувати в напрямку розробки методики оцінки ризику в аграрній сфері та планування процесу його хеджування.

Бібліографічний список

1. *Чернобай Л. І., Кулиняк І. Я.* Ризики лізингової діяльності : сутність та класифікація [Електронний ресурс] / Л. І. Чернобай, І. Я. Кулиняк. — Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/11092/1/47.pdf>
2. *Вітлінський В. В.* Аналіз, моделювання та управління економічним ризиком : навч.-метод. посібник для самост. вивч.дисц. / В. В. Вітлінський, П.І. Верченко. — К. : КНЕУ, 2000. — 292 с.
3. *Лактіонова О. В.* Економічний механізм біржової торгівлі в управлінні цінним ризиком: Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.07.05 / О. В. Лактіонова; Харк. держ. акад. технології та організації харчування. — Х., 2001. — 17 с.
4. Методи мінімізації аграрних ризиків та підвищення ефективності зерновиробництва/ [А. Галяс, В. Гаврилюк, Д. Дей, Т. Сербіна та ін.]. — К.: Канадсько-український зерновий проект, 2008. — 81 с.
5. *Литвинчук І. Л.* Управління економічними ризиками корпоративних підприємств аграрної сфери: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.04 / І. Л. Литвинчук ; Житомир. нац. агрокол. ун-т. — Житомир, 2010. — 20 с.
6. *Резніченко Д. В., Безп'ята І. В.* Ризики у сільськогосподарському виробництві та методи управління ними [Електронний ресурс] / Д. В. Резніченко, І. В. Безп'ята. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/23_NTP_2010/Economics/70419.doc.htm

7. Управление рисками организаций. Интегрированная модель. Концептуальные основы / [М. Ричард, Д. Стейнберг, И. Майлс, А.Эверсон]. — М.: Департамент переводов. — 2004. — 318 с.
8. *Литвинчук І. Л.* Ризик-менеджмент в корпоративних підприємствах агробізнесу [Електронний ресурс] / І. Л. Литвинчук. — Режим доступу: http://www.znau.edu.ua/visnik/2011_1_2/186.pdf

References

1. *Chernobaj L. I., Kulinjak I. Ja.* Ryzyky lizyngovoi dijalnosti : sutnist ta klasyfikatsija [Elektronnyj resurs] / L. I. Chernobaj, I. Ja. Kulinjak. — Rezhym dostupu do materialiv: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/11092/1/47.pdf> [In Ukrainian]
2. *Vitlinskyj V. V.* Analiz, modeliuvannia ta upravlinnia ekonomichnym ryzykom : navch.-metod. posibnik dlia samost. vyvch.disc. / V. V. Vitlinskyj, P. I. Verchenko. — K.: KNEU, 2000. — 292 p. [In Ukrainian]
3. *Laktionova O. V.* Ekonomichnyj mekhanizm birzhovoi torgivli v upravlinni tsinovym ryzykom: Avtoref. dis. kand. ekon. nauk: 08.07.05 / O. V. Laktionova; Khark. derzh. akad. tehnologii ta organizatsii kharchuvannia. — Kh., 2001. — 17 p. [In Ukrainian]
4. *Metody minimizatsii agrarnykh ryzykyv ta pidvyshchennia efektyvnosti zernovyrobnytstva/* [A. Galjas, V. Gavriljuk, D. Dej, T. Serbina ta in.]. — K.: Kanadsko-ukrainskyj zernovyj proekt, 2008. — 81 p. [In Ukrainian]
5. *Litvinchuk I. L.* Upravlinnia ekonomichnymy ryzykamy korporatyvnykh pidpriemstv agrarnoi sfery: avtoref. dis. kand. ekon. nauk.: 08.00.04 / I. L. Litvinchuk ; Zhytomir. nats. agroekol. un-t. — Zhytomyr, 2010. — 20 p. [In Ukrainian]
6. *Reznichenko D. V., Bezpjata I. V.* Ryzyky u silskogospodarskomu vyrobnytstvi ta metody upravlinnia nymy [Elektronnyj resurs] / D. V. Reznichenko, I. V. Bezpjata. — Rezhym dostupu do materialiv: http://www.rusnauka.com/23_NTP_2010/Economics/70419.doc.htm [In Ukrainian]
7. Управление рисками организаций. Интегрированная модель. Концептуальные основы / [M. Richard, D. Stejnberg, I. Majls, A.Jeverson]. — М.: Department perevodov. — 2004. — 318 p. [In Russian]
8. *Litvinchuk I. L.* Ryzyk-menedzhment v korporatyvnykh pidpriemstvah agrobiznesu [Elektronnyj resurs] / I. L. Litvinchuk. — Rezhym dostupu do materialiv: http://www.znau.edu.ua/visnik/2011_1_2/186.pdf [In Ukrainian]

Стаття надійшла до редакції 28 лютого 2014 р.

УДК 336.764.25

Усатый Дмитрий Геннадьевич,
аспирант кафедры финансовых рынков
ГВУЗ «КНЭУ имени Вадима Гетьмана»
(03680, Украина, Киев, пр. Победы, 54/1)
E-mail: usatyy2006@ukr.net

РОЛЬ ХЕДЖИРОВАНИЯ В СТРУКТУРЕ РИСК-МЕНЕДЖМЕНТА АГРАРНОГО СЕКТОРА УКРАИНЫ

АННОТАЦИЯ. В данной статье приведены теоретические подходы к определению понятия «риск», представлены мнения разных авторов, произведено их обобщение и предложено альтернативную дефиницию экономического риска, согласно которой экономические риски — это качественные и количественные деформации моделей развития экономических отношений, которые могут иметь как позитивные, так и негативные последствия, а также могут являться основой для принятия управленческих решений. Также в статье раскрывается понятие хеджирования и проведено исследование влияния специфических особенностей корпоративной формы управления на процесс управления экономическими рисками. Автор выделяет и исследует подходы к управлению экономическими рисками в аграрном бизнесе. В исследовании отмечается, что повышение результативности управления рисками на функциональном уровне достигается за счет эффекта от построения соответствующей системы риск — менеджмента, внедрения инструментария риск — менеджмента, создания определенных группы и разделения ответственности органов управления корпорации за принятие решений относительно экономических рисков.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: риск, неопределенность, хеджирования, управления, агробизнес.

UDC 336.764.25

Usatyi Dmytro Gennadiyovych,
Postgraduate Student, Department of Financial Markets
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman
(54/1, Prospect Peremogy, Kyiv, Ukraine, 03680)
E-mail: usatyy2006@ukr.net

THE ROLE OF HEDGING IN THE RISK-MANAGEMENT STRUCTURE OF THE AGRICULTURAL SECTOR OF UKRAINE

ABSTRACT. The theoretical approaches to defining the concept of “risk” are given in the article, treatment of different authors are presented and their generalization is carried out, the author’s definition of economic risk is

suggested according to which economic risks are possible qualitative and quantitative deformations of economic intercourse development models that can have both positive and negative consequences and are the basis for making management decisions. Also the concept of hedging is justified in the article and the investigation of impact of specific features of manage corporate form on the process of managing economic risks is conducted. The author excretes and investigates the approaches to managing economic risks in agribusiness. It is emphasized in the research that the increase of a risk management effectiveness on a functional level will be achieved by the effect of creating the appropriate system of risk management, introducing risk management tools, establishing a risk management group and distributing the responsibility of corporation authority board for making decisions on economic risks.

KEY WORDS: risk, uncertainty, hedging, management, agribusiness.